

Kabre koyunca, Betül sürekli bana döndü, ben düzelttim o döndü, öptüm çevirmeyi bıraktı

YA ZI Enes Civelek
Oğul, Baba

Gece vakti hiç durmadan yalvara yalvara karanlık koğuştta gözyaşlarıyla dualar ederdim. "Allah'ım bu zulüm bitsin masum insanlara bir ferahlık nasip et ya Rabbi! İki emanetin var bende onlar senindir ne olur bu zulmü bitir Ya Rabbi!"

Üç ay boyunca sürekli rüyalarımda kızlarını toprağa gömdüğümü görüyordum. Dört duvar arasında çaresizdim. Onlara "Ne olur cezaevine beni ziyarete gelmeyin!" diyordum "ne olur gelmeyin!" Onlarsa hep geldiler ve gelip yüzümü güldürdüler.

Annem, kardeş gibi büyüdüğüm annem Rize'den kalkıp geliyordu. Sabah otobüsten indikten sonra bir alışveriş merkezinin mescidinde Kur'an okuyarak eşimi, kayınpederimi bekliyordu. Buluşup beni ziyarete birlikte geliyorlardı.

Dönüşte de Düzce'ye gidiyor torunlarıyla az da olsa vakit geçirmeye çalışıyordu. Son görüşte kulağıma eğildi ve "Oğlum ben sana hasretim. Sen ceza alırsan buna dayanamam."

ANNEMİN SADECE EVLADI DEĞİL ARKADAŞI VE SIRDAŞIYDIM

"Onun için 'Allah'ım oğlumun ceza aldığı bana gösterme!' diye dua ediyorum." dedi.

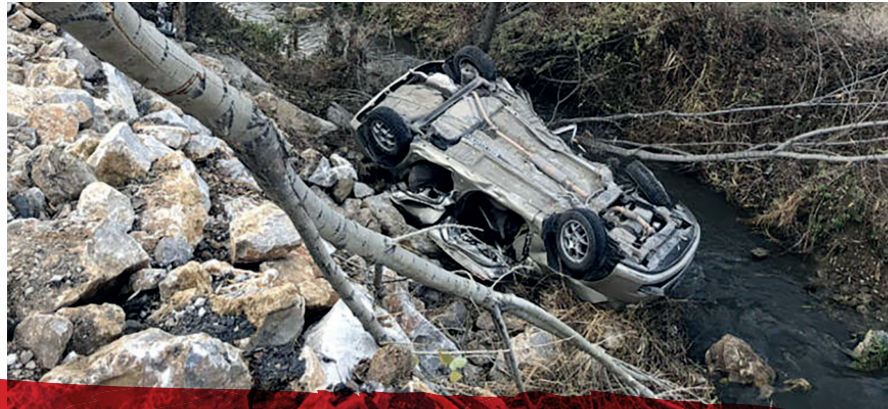
Ben de "Ne olur anne öyle deme! Hayırlısıyla çıkacağım." demiştim. Bir tanecik annemin ne babasından ne de eşinden yüzü gülmemişti.

Ben onun sadece evladı değil; sırdaşı, arkadaşığıydım. Annem kanser hastalığıyla, diyabet ve tansiyonla mücadele ediyordu. Buna rağmen fedakarlığın zirvesinde dolaşarak anneliğiyle bizleri sarıp sarmalıyordu.

Canım annemin duası kabul oldu 25 yıl 6 ay ceza aldığı görmedi. Kendisinden, iyilikten başka bir şey görmediğim muhterem kayınpederim, ben cezaevine girince evladına ve evlatlarına sahip çıktı. Çok yorulmuştu. Yüz felci geçirdi.

Naime'm fıstığım, ilk göz ağrım kızımın kapalı görüşlerde bana yalvaşları hâlâ içimi kemiriyor. "Baba! Baba! ne olur gel artık." Canım kızım kapalı görüşlerin birinde sandalyeyi kapmış aradaki camı kırmaya çalışmıştı.

"Baba seni buradan alıp götüreceğim!" diye ağlıyordu. Kavuşmamız ahirete kaldı. Eşim, ben pembe rengi çok sevdiğim için kızlarına pembeler giydirdi. Ne çok yakıştırdı onlara.

"Kardeşinle ikiniz melek gibi olmuşsunuz." derdim.

Yavrularımı kabre koyarken "Allah'ım, benim canımı da al ne olur!" diye yalvardım.

İmtihanım çok çetin oldu. Şimdi ise uzaklarda hayata tutunmaya çalışıyorum. İnşallah cennette doyasıya sarılacağım evlatlarım...

Betül'üm biricik kızım, muhabbet kuşu aldığımı ve ona 'yaramaz Naime' demeyi öğrettiğimi duyunca hemen yanıma sokulmuş,

"Baba ona benim adımları da öğret!" demişti.

Ben de "Ne öğretmemi istersin?" deyince şirin haliyle "Akıllı Betül" deyivermişti.

Doğumu çok zor olmuştu. Bir el kadardı ve hayata tutundu. En çok da Betül'e hasrettim.

Kabire ablasının arkasına koyunca, Betül sürekli bana döndü. Ben düzelttim o döndü. Kulağına eğildim ve "Allah babandan daha merhametlidir yavrum!" dedim ve öptüm onu.

Bundan sonra başımı bana doğru çevirmeyi bıraktı. Bir aile dağıldı. Hayatlar gitti.

Boynuzlu koyunun boynuzsuz koyundan hakkı alınacağı o günde inanıyoruz ki Rabbimiz her hak sahibine hakkını teslim edecek.

Havva Civelek

Doğum Tarihi:

10 Kasım 1960

Naime Berra Civelek

Doğum Tarihi:

23 Temmuz 2010

Betül Civelek

Doğum tarihi:

15 Ocak 2015

Vefat Tarihleri:

07 Aralık 2018

Vefat Sebepleri:

Cezaevi dönüşü trafik kazası